

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Огороднійчук І. А. (*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса, Україна*)

Студенти та молодь є найбільш активною рушійною силою соціальних перетворень, що проходять у нашій країні. Саме молодь буде втілювати в життя правові реформи, що розпочинаються зараз. Від участі молоді залежить майбутнє нашої держави. Тому вивчення правосвідомості цієї категорії населення заслуговує на особливу увагу.

Правова держава вимагає від суспільства рішення цілого комплексу проблем. Одним з важливих аспектів, що затримує суспільний поступ у цьому напрямку і на який варто звернути пильну увагу, є невисокий рівень правової свідомості значної частини населення України, зокрема, студентської молоді.

Необхідність знання та розуміння громадянами України правових норм, з яких складається законодавство України, не викликає сумніву. Вимоги до молоді мати знання всіх правових норм, якщо їх діяльність не пов'язана з юриспруденцією, не висуваються, однак уміння застосовувати потрібну правову норму в ході здійснення своєї професійної діяльності – необхідність для кожного працівника

Особливу форму суспільної свідомості, що являє собою сукупність поглядів про чинні та бажані правові норми, про законне і незаконне, про права і обов'язки, про правомірність чи неправомірність тієї чи іншої поведінки-це і є правосвідомість.

Одним із методів формування правосвідомості на сучасному етапі є правове виховання молоді у вищих учбових закладах. Правова компетентність студентів визначається рівнем правосвідомості студента та його правової активності. Саме це утворення й дає змогу майбутньому фахівцеві, як активному учаснику освітньої політики держави, найбільш повно й чітко реалізувати власні вміння щодо розв'язання проблемних питань освітнього процесу, які потребують компетентного супроводу.

Особливості будь-якої професійної діяльності призводить до вироблення її регулювальних правових норм. Вони стосуються й протікання виробничого, технологічного процесу та його кінцевого результату, і взаємовідносин його учасників між собою, а також із державою, співвідношення з іншими сферами виробництва, життєдіяльності суспільства. Відтак, для виконання виробничих функцій суб'єктам необхідний відповідний рівень знань і навичок правового

регулювання, тобто входження у зовсім іншу галузь. Правова компетентність містить у собі здатність мислити правовими категоріями, діалектично пов'язувати з ними розбіжні з правом галузі трудової діяльності, соціальні і духовні явища суспільного життя, орієнтуватися на їх вирішення відповідно до прогресивних тенденцій розвитку суспільства.

Правове виховання – це соціально-правова та педагогічна допомога особі, передусім молодій, у формуванні правової свідомості та правової культури, вихованні почуття людської гідності, розуміння соціальної цінності права; найгуманніший спосіб профілактики правопорушень, подолання явищ і наслідків правового нігілізму.

Правове виховання являє собою процес правової соціалізації особи, сприйняття нею вимог права, його результативного значення. У широкому розумінні цей процес є наслідком впливу на людину багатьох факторів соціально-економічного укладу життя, політичного режиму, внутрішньої політики, ідеологічних норм законодавства та юридичної практики, моральної атмосфери, традицій суспільства, а також загальної освіти та юридичного навчання. У вузькому значенні – це різновид соціальної діяльності з надання громадянам правового та педагогічного захисту (допомоги) громадськими та благодійними організаціями, правоохоронними органами, батьками щодо з'ясування прав та обов'язків, можливості реалізації їх у різних сферах життя; юридична, педагогічна та психологічна допомога; інша цілеспрямована діяльність, яка має на меті формування у громадян правових ідей, уявлень, традицій, емоцій; правових оцінок, моделей і зразків норм поведінки.

Правова свідомість звичайно розглядається, передусім, як чинник суспільної безпеки. Слід погодитися з тим, що й у нових умовах незалежної України, ці слова не втратили свого значення, а, навпаки, знання студентами – майбутніми фахівцями в різноманітних галузях, зокрема, основ правознавства, набуває ще більшої актуальності. Тому слід звернути увагу й на те, що „формування світосприйняття майбутнього спеціаліста досягається тільки за умови поєднання воедино процесу навчання із процесом виховання. Ця єдність передбачає виховну спрямованість усього процесу навчання, виховного впливу викладання як суспільних, так і загальноосвітніх й спеціальних дисциплін, а також учбових та не учбових форм роботи. Таким чином, засвоєння знань з технічних наук має бути врівноважено засвоєнням знань із суспільних наук, тільки так можна гармонійно поєднати процеси навчання та виховання.. Тільки знання з загальноосвітніх та суспільних дисциплін, засвоєння та усвідомлення гуманітарного знання, має нагоду сприяти виробленню гуманних переконань та легітимної поведінки.